

dem til enhver Tid beredte og paalægger Enhver især en ligelig Byrde, medens efter Ministerens Forslag Byrden, skjøndt den i visse Henseender bliver meget ligelig, dog vil blive uligelig, idet nogle skulle ligge forholdsvis lang Tid til Tjeneste, medens Andre slippe lettere. Det er min Overbeviisning, at der vil kunne skee bethdelige Besparelser i det foreliggende Forslag ved at indskrænke Tjenestetiden til høist tre Maaneder. Jeg veed godt, at mange Militaire ville korse sig over en saadan Tanke, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at i Schweiz, hvor man har et velordnet Militærsystem, er Tjenestetiden, Recruttiden f. Ex. for Infanteriet, kun fem Uger, og naar vi altsaa fastsatte Recruttiden til tre Maaneder, saa skulde jeg troe, at dette maatte være tilstrækkeligt. Nu veed jeg vel, at den ærede Krigsminister ikke har nogen særlig Fortjærlighed for det schweiziske Militærsystem; han har endog saa gjentagne Gange meddeelt os, at der skal foreligge en Commissionsbetænkning, der skildrer det schweiziske Militærsystem paa en for os meget affrækkende Maade. Den ærede Krigsminister omtalte denne Commissions Betænkning i det sidste Foredrag, hvormed det forrige Møde sluttede; han nævnte ikke Forfatteren til Betænkningen, men jeg føler mig overbevist om, da det ikke er mig bekendt, at der foreligger Betænkning fra nogen Anden, at den høitærede Minister har sigtet til et Arbejde, der er overgivet til Trykken af Nationalraad Stämpfli. Jeg seer, at den høitærede Minister samtykker i denne min Formodning, og det kan da ikke undre mig, at han er imod Militærsystemet i Schweiz, thi det er min Overbeviisning, at den høitærede Minister ikke kjenner det Skrift, som han selv gjentagne Gange har paaberaabt sig. Han maa have læst dette Skrift — hvis han selv har læst det og ikke har Betænkningen derom gjennem sine sagkyndige Mænd —, for at laane et bekendt Billede, som en vis Mand læser Biblen; thi, hvis der nogenstinde er ført et kraftigt Forsvar for Militærsystemet i Schweiz, er det steet i dette Skrift. Det maa være mig tilladt her at documentere den Paastand, jeg her gjør, at meddele ganske kort, at dette Skrift ganske vist gjør mange Indsigelser imod det bestaaende Militærsystem i Schweiz og ganske vist foreslaaer mange tildeels

bethdelige Endringer, men, hvis man antager, saaledes som den høitærede Minister i sine tidligere Foredrag har viist, at han antog, at disse Endringer gaae i Retning af en staaende Hær, er man i stor Vildfarelse. Foruden en detailleret Kritik af det hele bestaaende schweiziske Forsvarsvæsen og omstændelige Forslag til en Forbedring deraf indeholder denne lille Bog i sin Slutning en Tale, som den nævnte høitærede og indsigtsfulde Mand, den forhenværende Forbundspræsident Stämpfli har holdt i den internationale Congres i Bern i September 1865. Denne Bog, som jeg her holder i Haanden, er udkommen i Slutningen af forrige Aar. Naar han nu meddele den Tale, han holdt i 1865, i denne Bog, vil man give mig Medhold i, at det er umuligt Andet, end at han, da han udgav Bogen, maa have næret de samme Ansuelser, som han fremsatte i denne Tale, og jeg skal erklære, at der i hele Bogen ikke findes Spor af Tvivl derom. Men i hans gjennemgaaende Kritik af det bestaaende Forsvarsvæsen i Schweiz, er der intet Sted, hvor han paa en saa summarisk Maade udtaler sin Mening om det schweiziske Militærsystem overhovedet som netop i denne Tale, og jeg skal derfor holde mig til den og meddele den Opfattelse af Militærsystemet, som denne udmærkede Mand, hvis Indsigt og Interesse for denne vigtige Sag den høitærede Minister fuldstændigt har anerkjendt, udtaler om Militærsystemet i Schweiz. Han siger om Vaabentechniken i Schweiz, at den er saa langt fremrykket som i nogen staaende Hær, og han gjør opmærksom paa, at den nyeste Krig i Nordamerika tilstrækkeligt har godtgjort, at man igjennem den private Industri kan opnaae langt større og bedre Forandringer i den hele Vaabentechnik, end der nogenstinde er opnaaet i nogen staaende Hærs Værksteder. Han siger om Færdigheden i Brug af Vaaben, Artilleri- og Haandskybevaaben, Bajonetsægtning og Entelletsægtning, at deri staaer Schweiz ikke tilbage; han siger om Manøvre og Marschfærdighed, at det, at kunne udføre en Marschbevægelse i Orden, og, hvor en Forstyrrelse af Ordenen indtræder, let at kunne finde sig tilrette, at kunne udholde Marscher og Strabadser, heller ikke deri staae de schweiziske Dropper